## 18. Sedem Božjih praduhov. Odrešitev

1 Rafael je rekel: »To je vendarle ustrezna ponazoritev prav tega, kar sem ti prej povedalo stvarjenju ali postopnem nastanku celotnega nebesnega telesa.
2 Praustvarjeni veliki duhovi so vendarle misli v Bogu in zamisli, ki so izšle iz teh.
3 Pod mističnim številom sedem se razume prvotno Božje in Bogu podobno v vsaki misli, ki izhaja iz Njega, in v vsaki zamisli, ki jo On zajame ter izpostavi kot zunaj Sebe.
4 *Prvo* v Bogu je *ljubezen.* To lahko najdemo v vseh ustvarjenih stvareh; brez nje namreč nobena stvar ne bi bila mogoča.
5 *Drugo* je *modrost* kot svetloba, ki izhaja iz ljubezni. Tudi to lahko v vsakem bitju razbereš iz njegove oblike; za kolikor več svetlobe je namreč neko bitje sprejemljivo, toliko bolj razvita, trdnejša in lepša bo tudi njegova oblika.
6 *Tretje,* ki izhaja iz ljubezni in modrosti, je *učinkovita* Božja *volja.* Šele po njej postanejo mišljena bitja resnična, začno resnično obstajati, sicer bi bile vse Božje misli in zamisli to, kar so tvoje prazne misli in zamisli, ki se nikoli ne udejanjijo.
7 *Četrto,* ki spet izhaja iz prvih treh, je *red.* Brez tega reda ne bi moglo nobeno bitje nikoli imeti trajne in obstojne oblike in tako tudi ne določenega namena. Če bi namreč vpregel vola pred plug in bi ta svojo obliko in podobo spremenil na primer v ribo ali ptico, ali bi tedaj lahko z njim kdaj dosegel kakšen cilj? Ali če bi hotel jesti kakšen sadež in bi se ta pred usti spremenil v kamen - kaj bi ti tak sadež koristi!? Ali pa bi šel nekam po trdni poti in bi ta pod tvojimi nogami postala voda - bi ti tedaj tudi najtrdnejša pot kaj koristila? Glej, vse to in nešteto drugega preprečuje Božji red kot četrti Božji duh.
8 *Peti* Božji duh pa se imenuje Božja *resnost,* brez nje nobena stvar ne bi mogla biti obstojna, saj je Božja resnost enaka večni resnici v Bogu in šele ona omogoča vsem bitjem resnični obstoj, razmnoževanje, uspevanje in končno dovršitev. Brez tega duha v Bogu bi bitjem zelo slabo kazalo. Bila bi podobna fatamorganskim tvorbam, ki obstajajo le na videz; toda okoliščine, ki so jih ustvarile, se še prehitro spremenijo, ker v njih ni resnosti, in najlepše in čudovite tvorbe se razblinijo v nič. Sicer so videti tudi zelo lepo urejene, toda ker v temelju, iz katerega so nastale, ni resnosti, niso nič drugega kot prazne in nadvse minljive tvorbe, ki niso obstojne.
9 Glej, zdaj poznava že pet velikih Božjih praduhov, prešla pa bova še k zadnjima dvema in tako me poslušaj še naprej.
10 Kjer so navzoči najvišja ljubezen, najvišja modrost, vsemogočna volja, najpopolnejši red in nespremenljivo najtrdnejša resnost, tam mora biti očitno navzoča tudi najvišja in večno nedosegljiva *potrpežljivost;* kajti brez nje bi se vse podrlo in nazadnje prešlo v nerazrešljiv kaos starih modrecev.
11 Ko gradbenik gradi hišo, mora, poleg vseh svojih drugih potrebnih lastnosti, upoštevati tudi potrpežljivost; če je nima, verjemi, hiša ne bo nikoli zgrajena.
12 Povem ti: Če Bog ne bi imel tega duha, v neskončnem prostoru že neskončno

dolgo ne bi več svetilo nobeno sonce nad nobeno zemljo, in svet duhov bi bil videti bizaren, popolnoma brez bitij. Potrpežljivost je mati večnega, nespremenljivega Božjega usmiljenja, in če tega *šestega* duha v Bogu ne bi bilo, kje in kaj bi bila tedaj vsa ustvarjena bitja v odnosu do edinega vsemogočnega Boga?!
13 Četudi se kdaj kakor koli pregrešimo in se s tem očitno izročimo uničujočemu prekletstvu Božje ljubezni, Božje modrosti, Božje volje, ki ji zaradi poprejšnjega reda očitno sledi Njegova resnost, naletimo na Božjo potrpežljivost, ki sčasoma vendarle vse uravnoteži in mora uravnotežiti, kajti brez nje bi bila še tako popolna ustvarjena bitja prepuščena večni sodbi pogubljenja.
14 Božja potrpežljivost bi ustvarila s poprejšnjimi peterimi duhovi v Bogu enega človeka ali tudi neskončno veliko ljudi na nebesnih telesih ter jih tudi neprenehoma ohranjala; toda tedaj bi živel človek ali tudi ne šteti ljudje v težkem mesu neskončno dolgo in o končni osvoboditvi duše iz vezi materije vso večnost ne bi bilo niti govora. Obenem bi se živali, rastline in ljudje neprenehoma množili in nazadnje bi na prostorsko omejenem nebesnem telesu prebivali stisnjeni v tolikšnem številu, da se ne bi mogli več ogibati drug drugemu. To pa moremo razumeti le, če bi nebesno telo ob vladanju neskončne Božje potrpežljivosti sploh kdaj dozorelo tako, da bi lahko nosilo in prehranilo rastline, živali in ljudi. Da, s šestimi duhovi, ki jih doslej edine poznaš, bi bilo tudi stvarjenje materialnega sveta neskončno počasno in veliko vprašanje je, ali bi tedaj kakšen svet materialno sploh nastal.
15 Toda potrpežljivost je, kot sem že rekel, mati Božjega usmiljenja, in tako je *sedmi* duh v Bogu prav *usmiljenje,* ki ga označujemo tudi kot *blagost.* Ta uredi vse. Ureja vse prejšnje duhove in pripomore k pravočasni zrelosti svetov in tudi vseh ustvarjenih bitij na njih. Za vse je predvidela določeno časovno obdobje in dozoreli duhovi lahko torej kmalu in zlahka dosežejo polno odrešitev ter zadobijo večno svobodo in polno življenjsko samostojnost.
16 Ta sedmi duh v Bogu je tudi povzročil, da se je Bog sam utelesil, da bi s tem vse ujete duhove kar najhitreje odrešil iz trdih vezi nujne sodbe materije, zato bi tudi to Njegovo delo - Odrešitev - lahko imenovali nova preustvaritev nebes in svetov in s tem največje Božje delo, saj v njem povsem uravnoteženo deluje vseh sedem Božjih duhov. To prej ni bilo tako in tudi ni moglo biti zaradi duha reda v Bogu. Prej je namreč ta sedmi duh v Bogu, ki sem ti ga zdaj razodel, z drugimi duhovi sodeloval le toliko, da so vse Božje misli in zamisli postale resničnost; odslej pa deluje močneje in posledica tega je prav popolna odrešitev.
17 In glej zdaj, to je sedem Božjih duhov, ki jih nisi razumel, in vse ustvarjeno iz sedmerih Božjih duhov povsem ustreza tem sedmim Božjim duhovom in jih tudi

vsebuje. In večno nenehno stvarjenje in prav tako nenehno ustvarjanje je to, kar so pramodreci te zemlje imenovali *Jehovove vojne.«*

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
Knjiga 7